

Vann er politikk

En valgkamp ligger bak oss, og 169 folkevalgte er nå i gang med å forberede seg på fire år som folkets fremste tillitskvinner – og menn i nasjonalfor-samlingen. Hvordan det nye flertallet vil organi-sere seg, og om valgresultatet fører til endringer i sammensetningen av regjeringen er ikke kjent i skrivende stund, men det foregår samtaler mellom de berørte parter.

Heller ikke denne gangen har temaer som berører det viktige vannet nådd opp i valgkam-pen. Dette til tross for at et sentralt tema som klimatilpasning i hovedsak handler om hvordan vi som samfunn på en effektiv måte skal organi-sere forvaltning og utnytte økonomiske ressurs-er for å forebygge skader som følge av stadig mer vann på avveier.

Fra forsikringsselskapene vet vi at skadene forårsaket av overvann i byer og tettsteder er det som øker mest av alle skader. Klimaprogno-sene tilsier hyppigere og flere kraftige nedbørs-episoder. Et eksempel er regnskyllet i Asker og Bærum i august 2016. Dette har til nå kostet for-sikringsselskapene og deres kunder over 250 millioner kroner. Rapporten «Klima Norge 2100» fra Norsk klimaservicesenter beskriver et scenario med opptil 40 prosent mer nedbør de neste 30–40 år.

Det har etterhvert blitt en bred erkjennelse om at store nedbørmengder fremover må hånd-teres på andre måter enn å frakte det bort i avlørsledninger. Vannet må håndteres lokalt, med løsninger som grønne tak, infiltrasjon i grunnen, fordrøyning i dammer med videre. I flere byer og tettsteder er det gjennomført tiltak på dette viktige området, men fortsatt gjenstår

mye. En av årsakene er uavklarte ansvarsfor-hold.

I NOU 2015:16 «Overvann i byer og tettsteder – som problem og ressurs» ble det anslått at kostnadene fra skader etter overvann i verste fall kan bli i størrelsesorden 45 til 100 milliarder kroner i løpet av de neste 40 årene. Dette kan bli konsekvensen dersom Regjeringen og Stortinget ikke gjennomfører nødvendige tiltak, insitament og lovendringer, slik som overvannsutvalget anbefalte.

Jo lenger tid som går uten et regelverk som er tilpasset et endret klima, jo større ulemper og kostnader får vi som samfunn. Anbefalingene fra overvannsutvalget vil kunne gjøre kommu-nene bedre i stand til å ivareta klimatilpasnings-hensyn i kommunale planer og byggesaker, avklare ansvar for vannskader samt kunne finansiere nødvendige tiltak gjennom et eget overvannsgebyr. Men det forutsetter politisk vilje til å få gjennomført de nødvendige end-ringene i lovverket.

Et av FNs bærekraftsmål (SDG nummer 6) handler om vann: “Sikre bærekraftig vannfor-valtning og tilgang til vann og gode sanitærfor-hold for alle”. I statsbudsjettet for 2017 skriver Klima – og miljødepartementet at regjeringen anser dette målet oppfylt i Norge. Men legger dog til at det er et forbedringspotensial, og viser til at lekkasjer i vannledningsnettet, som gir unødvendig energibruk på grunn av ekstra ren-sing etc. Hvordan myndighetene har tenkt å bedre disse forholdene sier budsjettet likevel ikke noe om. Her vet vi at det er store utfordrin-ger framover, noe som både bekreftes av myn-

dighetenes egne tall og tilsynsaksjoner, samt rapporter fra Rådgivende Ingeniørers Forening (RIF) og Norsk Vann. Også på dette området er det behov for et politisk engasjement.

Stortingets vanngruppe er en tverrpolitisk uformell gruppe, som ble etablert i forrige stortingsperiode. Vanngruppen har hatt til formål å belyse og drøfte dagsaktuelle, vannpolitiske

spørsmål på tvers av partier og komiteer og med faglige bidrag fra eksterne miljøer og organisasjoner. Fra Vannforeningens side er det et sterkt ønske om at gruppen fortsetter i det nye Stortinget. Behovet for mer aktiv vann-politikk på Stortinget er så definitivt til stede.

Norsk Vannforening

Vann er en god ting.
Hvis jeg måtte velge
mellom alle ting, ville
jeg ganske sikkert
ha valgt vann

Erlend Loe

Design, Petter Wang